

ಅಜೀಂ ಪ್ರೇಂಜಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಕಾ ವಾತಾವರಣದ ನಿರ್ಮಾಣ

ತಪಸ್ಯಾ ಸಹಾ

“ ಸಂಸ್ಥಿತ್ವವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಪರಿಸರವು ಜೀವಿಗಳ ಹೆಗ್ಗುರುತಾದ
ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುವ ಅಥವಾ ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸುವ, ಹುಲಿದುಂಟಿಸುವ
ಅಥವಾ ತಡೆಯೊಡ್ಡುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ ”

- ಜಾನ್ ಡೇವೆ

ಕಲಕೆ ಎನ್ನುವುದು ನಿರಂತರ ಪಯಣ. ಈ ವಿಚಾರ ಕನ್ನಡಿಯಸ್ (ಕ್ರಿಸ್ತ ಪೂರ್ವ 551-479) ನಷ್ಟು ಹಳೆಯದಾದದ್ದು. ಕನ್ನಡಿಯಸ್ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಮಾತಿನಂತೆ, ಕಲತವನಿಗೇ ಜೀವನದಲ್ಲ ಯಶಸ್ಸು ಸಾಧ್ಯ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕಲಕೆಯನ್ನು ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲೆಯೇ ಮೈಗೂಡಿಸಬೇಕು. ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮದ 'ವಿನಯ' ಹಾಗೂ ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮದ ಮದರಸಾ, ಇವೆರಡೂ ಧರ್ಮ ಹಾಗೂ ತತ್ವಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಸುವ ತಾಣಗಳ ಹೆಸರು. ಫ್ಲೇಟೋನ 'ಅಕಾಡೆಮಿ'ಯು ಪ್ರಾಯಶಃ ಮೊದಲ ಶಾಲೆ ಅಥವಾ ಅವನ ಬಹು ಪ್ರಖ್ಯಾತ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಅರಿಸ್ಟಾಟಲ್‌ನ 'ಅಲೆಕ್ಸಿಯಂ'ನಲ್ಲಿ ಸಿರಿವಂತರು ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರ, ರಾಜಕೀಯದ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಸಿ ಒಬ್ಬರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿಂದ

ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಾಲ ಸರಿದಂತೆಲ್ಲ, ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ವಿವಿಧ ವರ್ಗಗಳ ಕೆಲಸಗಾರರು ಬೇಕಾಗುವಂತಾಯಿತು.

ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪಠ್ಯಕ್ರಮ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂರಚನೆ ಮೂಲಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ನಡೆಯಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಸಮಾಜ ಬಯಸುತ್ತದೆ; ಹೀಗಾಗಿ ಆಧುನಿಕ ಶಾಲಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ.

ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದಂತೆಲ್ಲ ಅಂಥ ಬೋಧನೆ ಹಾಗೂ ಕಲಕೆಯು ಯಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿ, ಅದರ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶ ಬರೀ ಅಂಕ ಗಳಿಸುವುದಕ್ಕಷ್ಟೇ ಸೀಮಿತಗೊಂಡಿತು.

ಅಜೀಂ ಪ್ರೇಂಜಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾನವು ಸುರಪುರದಲ್ಲಿ ಆರಂಭಿಸಿದ 'ಬಾಲ ಸ್ನೇಹಿ ಶಾಲಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ'ದಲ್ಲಿ, ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ 214 ಸೂಚಕಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಲಾಯಿತು. ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಲಭೂತ ಸೌಲಭ್ಯ, ಶಾಲಾಕೊಠಡಿ ವಾತಾವರಣ, ಬೋಧನೆ-ಕಲಕಾ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ, ಶಿಕ್ಷಕ-ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ವೃದ್ಧಿ ಹಾಗೂ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಮುದಾಯದ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವಿಕೆಯಂಥ ಸೂಚಕಗಳು ಇದರಲ್ಲಿ ಇದ್ದವು. ಈಗ 60 ಸೂಚಕಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತಿದ್ದು, ಶಿಕ್ಷಕರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ವೃದ್ಧಿ ಹಾಗೂ ಬೋಧನೆ ಕಲಕಾ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಗುಣಮಟ್ಟ ಎಂಬ ಎರಡು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಮೇಲೆ ಗಮನಹರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಇವರಡೇ ವಲಯಗಳು ನಮಗೆ ಬಹುಮುಖ್ಯವಾಗಿವೆ.

ಈ ಎರಡು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಮೇಲೆ ಗಮನ ಹರಿಸುವ ಸಮಯದಲ್ಲ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಸುರಕ್ಷತೆ, ಆರೋಗ್ಯ, ಸಮಾನತೆ ಹಾಗೂ ಸಮನ್ವಯಗೊಳಿಸುವಿಕೆ ಇದ್ದಾಗ ಮಾತ್ರ ಕಲಿಕೆ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾವು ನೆನಪಿಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಗುಣಾತ್ಮಕ ಕಲಿಕಾ ವಾತಾವರಣಕ್ಕೆ ಈ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಂಶವೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿವೆ. ಈ ನಾಲ್ಕು ತತ್ವಗಳನ್ನು ನಾವು ಕಲಿಕೆಯನ್ನು ಸುಗಮಗೊಳಿಸುವಾಗ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಸಂಯೋಜಿಸಿದರೆ ಮಾತ್ರ, ಆ ಕಲಿಕಾ ವಾತಾವರಣವು ಸುಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಉಳಿಯಬಲ್ಲದು.

ಈ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಶಿಕ್ಷಕರು ಆದಷ್ಟು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಹಾಗೂ ಇವುಗಳನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಆಚರಣೆಗೆ ತರುವುದು ಮುಖ್ಯ. ಹೊಸದಾಗಿ ನೇಮಕಗೊಂಡ ಮತ್ತು ಬೋಧನೆ-ಕಲಿಕೆ ವಿಧಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಸೀಮಿತ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಹೊಂದಿರುವ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ ನಾನು ಈ ಮಾತು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸಿದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ, ಅಜೀಂ ಪ್ರೇಂಜಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿದ್ದೇವೆ.

ಹೀಗೆ 'ಗುಣಾತ್ಮಕ ಕಲಿಕೆ' ಗುರಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ನಾವು ಎಲ್ಲೆಡೆ ಪರಿಶೀಲನೆ ನಡೆಸಿ, ಈ ಗುಣಾತ್ಮಕ ಕಲಿಕೆ ಸಾಧಿಸಲು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿದೆವು. ಮೂಲಭೂತ ಸೌಕರ್ಯಗಳೇ? ಆರೋಗ್ಯಕರ ಮಧ್ಯಾನದ ಜನಿಯೂಟವೇ? ಮಕ್ಕಳ ಜತೆ ಖಡಾ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ವರ್ತಿಸುವುದೇ? ಯಾವಾಗಲೂ ಅವರನ್ನು ಶಿಸ್ತಿಗೆ ಒಳಪಡಿಸುವುದೇ? ಹೆಚ್ಚಿಚ್ಚು ಹೋಮ್‌ವರ್ಕ್ ಕೊಡುವುದೇ? ಪದೇ ಪದೇ ಟೆಸ್ಟ್ ಹಾಗೂ ಪರೀಕ್ಷೆ ನಡೆಸುವುದೇ? ಶಿಕ್ಷಿಸುವುದೇ? ನಮ್ಮೆದುರು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಿಯೇ ಇತ್ತು. ನಾವು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಅನುಭವಿಸಿದ್ದೇವಲ್ಲ?

ದೈಹಿಕ ಹಾಗೂ ಮಾನಸಿಕ-ಸಾಮಾಜಿಕ ವಾತಾವರಣ ಪ್ರೇರಕವಾಗಿರಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಕಂಡುಕೊಂಡೆವು.

ಮಾನಸಿಕ-ಸಾಮಾಜಿಕ ವಾತಾವರಣ

ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ, ಈ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸಲು ನಾವು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದೆವು. ಶಾಲೆಯು ಆರಂಭವಾಗುವುದಕ್ಕೂ ಮುನ್ನವೇ ಸಮುದಾಯದ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಬರುವಂತೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಿ, ಶಾಲೆಯ ಆವರಣದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಜತೆ ಇರಲು ಮನವಿ ಮಾಡಿದೆವು.

ಕಲಿಕಾ ಸಮಸ್ಯೆ ಎದುರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸಿರೋಹಿ, ರುದ್ರಾಪುರ ಹಾಗೂ ಟೋಂಕ್ ಶಾಲೆಗೆ ಸೇರ್ಪಡೆ ಮಾಡಿದೆವು. ಮಕ್ಕಳ ಕಲಿಕಾ ಮಟ್ಟ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿದ್ದುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದೆವು; ಶಿಕ್ಷಕರು ಪ್ರತಿ ಮಗುವಿನ ಅಗತ್ಯತೆಯನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ದಾಖಲು ಮಾಡಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಯೋಜಿಸಿದರು. ಇದು ಕೇವಲ ಆ ಮಗುವಿನ ಬೌದ್ಧಿಕ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ; ಶಾಲೆಗೆ ತಪ್ಪದೇ ಬರುವುದರ ಕಡೆಗೂ ಗಮನವಿಟ್ಟೆವು. ಸಿರೋಹಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ಸಹೋದರ, ಸಹೋದರಿಯೊಂದಿಗೆ ಬಂದರು; ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಅಜ್ಜಿ ಅಥವಾ ತಾಯಿ ಜತೆ ಕೆಲವು ದಿನ ಬಂದ. ಸಿರೋಹಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಯ ಶಿಕ್ಷಕಿಯೊಬ್ಬರು ಪ್ರತಿ ದಿನವೂ ತಮ್ಮ ಒಂದೂವರೆ ವರ್ಷದ ಮಗಳ ಜತೆ ಶಾಲೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದು ಶಾಲೆಯ ಕಾರ್ಯವೈಖರಿ ಮೇಲೆ ಯಾವುದೇ ಅಡ್ಡ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಲಿಲ್ಲ. ಉಳಿದ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯು ಆ ತಾಯಿ-ಮಗುವಿಗೆ ಸಹಕಾರ ನೀಡಿದರು.

ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಅಡುಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇಣುಕಿ, ಬಸ್ಕೆಟ್ ಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದನ್ನು ನಾವು ಈಡೇರಿಸುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಕೆಲ ಸಲ ಒಂದು ಹುಡುಗಿ ಚೆಂಡೊಂದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಇಡೀ ದಿನ ಹೊರಗೇ ಆಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಶಿಕ್ಷಕರು ಅವಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿ ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನಗಳ ಬಳಿಕ ಆ ಹುಡುಗಿ ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಳು. ಇದು ಶಿಕ್ಷಕರ ಸಾಧನೆಯೇ ಆಗಿತ್ತು ಹಾಗೂ ಇದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರೇರೇಪಣೆ ಸಿಕ್ಕಂತಾಯಿತು.

ಭೌತಿಕ ವಾತಾವರಣ

ಎಲ್ಲ ಅಜೀಂ ಪ್ರೇಂಜಿ ಶಾಲೆಗಳೂ ಬಾಡಿಗೆ ಕಟ್ಟಡದಲ್ಲ ಆರಂಭವಾದವು. ಆ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಶಾಲೆಗೆ ಹೇಳಿ ಮಾಡಿಸಿದಂತೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ತರಗತಿ ಕೊಠಡಿಗಳು ಗಾಳಿ-ಬೆಳಕಿನಿಂದ ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಶಾಲೆಗಳೂ ಆಟದ ಮೈದಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಪೀಠೋಪಕರಣಗಳು ಕೆಲವೇ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದವು. ಕೆಳಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ದರಿಗಳನ್ನು ಬಳಸಿದವು. ಗಿಡ್ಡ ಟೇಬಲ್‌ಗಳನ್ನು ಮಕ್ಕಳು ಬಳಸುವಂತೆ ಇಟ್ಟವು. ಮಕ್ಕಳು ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲು ದಾರ ಹಾಗೂ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಇಡಲು ಕಪಾಟು ಇದ್ದವು. ಶಿಕ್ಷಕರು ಕೆಲವು ಪೋಸ್ಟರ್ ಹಾಗೂ ಚಾರ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದರು ಭೌತಿಕ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ರೂಪಿಸಲು ಒತ್ತನ್ನು ನೀಡದಿರಲು ಮೂರು ಕಾರಣಗಳಿದ್ದವು. ಒಂದು-ಈ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಪಡೆದಿದ್ದಂಥವು. ಎರಡು-ಶಾಲೆಯು ಒಂದು ನಡುಗೆಡ್ಡೆಯಂತೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಬಾರದು. ಮೂರು-ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ಮನೆ ಅಥವಾ ಓಣಿಯಲ್ಲಿನ ಒಂದು ಭಾಗವೆಂಬಂತೆ ಈ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಭಾವಿಸಬೇಕು.

ಇರುವ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನೇ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಅಜೀಂ ಪ್ರೇಂಜಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕನಿಷ್ಠ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವತ್ತ ಗಮನಹರಿಸಿದೆವು. ಶಾಲಾಕೊಠಡಿಗಳು ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿದ್ದವು ಹಾಗೂ ಆಹಾರ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಅದೆಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಗು ಹಾಗೂ ಶಿಕ್ಷಕನ ಮಧ್ಯೆ ವಿಶ್ವಾಸ, ಗೌರವ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹಾಗೂ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಇರುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು. ಸಿರೋಹಿಯಲ್ಲಿನ ಅಜೀಂ ಪ್ರೇಂಜಿ ಶಾಲೆಗೆ ಸೇರಿದ ಬಹಳ ಮಕ್ಕಳು ಅದೇ ಮೊದಲಬಾರಿಗೆ ಶಾಲೆಗೆ ಬರುತ್ತಿರುವವರಾಗಿದ್ದರು ಕೆಲವರು ಮಧ್ಯದಲ್ಲ ಶಾಲೆ ಬಿಟ್ಟು ಮಕ್ಕಳು ಆಗಿದ್ದರು. ಕೆಲವರು ಕೇವಲ 15 ನಿಮಿಷಗಳಷ್ಟು ಸಹ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಕೂರಲು ಬಯಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆರಂಭಿಕ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗ ಹಾಗೂ ಯಾವ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಮಕ್ಕಳು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಂದೊಂದರೇ ತಿಂಗಳ ಬಳಿಕ, ಅದೇ ಮಕ್ಕಳು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಯಾವ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಿತ್ತೋ ಅಲ್ಲಗೆ ಹಾಜರಾಗಲು ಶುರು ಮಾಡಿದರು.

ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಬೈಯುವುದು, ಹೊಡೆಯುವುದು, ಒದೆಯುವುದು ಇವೆಲ್ಲ ಪ್ರತೀಕಾರದ ಕ್ರಮಗಳಾಗಿರದೇ ಋಷಿಯಿಂದ ಆಗುತ್ತಿದ್ದವು ಎಂದು ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮಕ್ಕಳೊಡನೆ ಚರ್ಚಿಸಿದಾಗ ಮಕ್ಕಳು ಇದ್ದ ಮನೆ ಅಥವಾ ಬಡಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಇವೇ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವೆಂಬುದು ತಿಳಿದುಬಂತು. ಹೊಡೆದಾಟ, ಬೈಗುಳ ಹಾಗೂ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ದೂಷಿಸುವುದು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಮಕ್ಕಳು ಪದೇ ಪದೇ ಓಡಿ

ಬಂದು ದೂರುವುದು, ನಾವು ಆ ಘಟನೆ ನಡೆದಿದ್ದು ಏಕೆಂದು ಕೇಳದೇ ಅವರನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿ ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸುವುದು ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಬಳಿಕ ಅವರನ್ನು ಬೇರೊಂದು ಆಟದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಇದರಿಂದ ದೊಡ್ಡ ಬದಲಾವಣೆ ಆಗಿದ್ದರೂ ಕೋಪ, ವರ್ತನೆ ಹಾಗೂ ಅಸಹನೀಯ ಘಟನೆಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾದವು. ಮೊದಲಿಲ್ಲ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಜಗಳಗಳ ಬದಲಿಗೆ ಹೊಸ ಹೊಸ ಆಟ ಆಡಲು ಆಸಕ್ತಿ ತೋರಿಸಲು ಆರಂಭಿಸಿದರು.

ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಎಂದೂ ಬೆದರಿಸಲಿಲ್ಲ; ಯಾವುದೇ ಷರತ್ತು ಇಲ್ಲದೇ ಅವರು ಇದ್ದಂತೆಯೇ ಅವರನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು. ಆಸಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದ ಕಲಿಕೆ ಅಥವಾ ಹೋಮ್‌ವರ್ಕ್ ಹೊರೆಯನ್ನು ಅವರ ಮೇಲೆ ಹೇರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಅರ್ಥಪೂರ್ಣ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು, ಗುಂಪು ಕ್ರೀಡೆಗಳ ಮೂಲಕ ಅವರಿಗೆ ಕಲಿಸಲು ಒತ್ತು ಕೊಡಲಾಯಿತು. ಪ್ರತಿ ಬಾಲಕ ಅಥವಾ ಬಾಲಕಿಯು ತನ್ನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಕಲಿಯಲು ಅವಕಾಶ ನೀಡಲಾಯಿತು ಹಾಗೂ ಅವಧಿಯ ಕೊನೆಗೆ ಗುಣಾತ್ಮಕ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಮಕ್ಕಳ ಕಲಿಕಾ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಶಿಕ್ಷಕರು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ, ಅವರಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ತಮ್ಮ ಬೋಧನಾ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಪುನಾರಚಿಸಿಕೊಂಡರು.

ರುದ್ರಪುರದಲ್ಲರುವ ಅಜೀಂ ಪ್ರೇಂಜಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿನ ಮಗುವಿನ ಪಾಲಕರು ಒಮ್ಮೆ ಗೊಂದಲದಿಂದ ಈ ಶಾಲೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ ತಮ್ಮ ತಿಳಿವಳಿಕೆಗೂ ಆಚೆ ಈ ಶಾಲೆ ಇದೆಯಲ್ಲ ಎಂದು ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರು. ಆಗ ನಾನು ಸಲ್ಲದ ಸಂವಾದಕ್ಕೆ

ತೊಡಗಲು ಸಮಯವಿರದಿದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಮರುಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿದೆ: ನಿಮ್ಮ ಮಗು ದಿನನಿತ್ಯ ಶಾಲೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದೆಯೇ? ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ಮುಗುಳ್ಳುಗುತ್ತ ಹೇಳಿದರು: 'ಹೌದು.. ಹೌದು. ಈಗ ನನ್ನ ಮಗು ಒಂದು ದಿನ ಕೂಡ ಶಾಲೆ ತಪ್ಪಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ.'

ತಪಸ್ಯ ಅವರು ಈಗ ಅಜೀಂ ಪ್ರೇಂಜಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾನದ 'ಸ್ಕೂಲ್ ಕೋರ್ ಟೀಂ' ನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಪ್ರೌಢಶಾಲಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಭೂಗೋಳ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಬೋಧಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವರನ್ನು tapasya@azimpremijifoundation.org ನಲ್ಲಿ ಸಂಪರ್ಕಿಸಬಹುದು.

